

Publicerad 2017-04-05 10:22 av Frida Andersson

Ett svagt leende

Den törstande lidelsen doldes;

den svaga ytan stillades och tystnaden njöt
hon betraktade det grumliga och mörka djupet
kylan väckte det som vilade

ytan stördes och hon uppenbarade sig likt en ande
hon andades djupt och log försiktigt
inblicken i det som definierade rädsla skingrades

det frusna böjde envisheten och skapade en insikt
stjärnorna blinkade trötsamt och hon rös
ett tacksamt ljus mottog det lidelsefulla kylans vishet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Frida Andersson med Poeter.se id #47927 innehar upphovsrätten